

Údaje o pamětníkovi:

Pohlaví: žena

Ročník: 1950

Věk: 61

Zaměstnání v 70. a 80. letech: kadeřnice, později prodavačka potravin

1) Babi, jak vzpomínáš na 70. a 80. léta?

V roce 1968 jsem se vdala a čekala jsem rodinu. V 70. roce se mi narodila dcera.

2) Jak jsi trávila volný čas? Měla jsi nějaké koníčky?

Měli jsme chalupu, na kterou jsme jezdili každý víkend, zejména v létě. V zimě jsme tam běžkovali, sáňkovali...

3) Co jsi poslouchala za hudbu?

Poslouchala jsem především československé zpěváky, jako byl Gott, Vondráčková, Spálený, Tučný... Jinak se mi líbila i Moravanka, ale nikdy jsem neposlouchala žádný specifický styl hudby, jenom to, co se mi zrovna líbilo.

4) Poslouchala jsi Holky z naší školky?

Ano, poslouchala! To byla písnička mého mládí a v té době to poslouchal každý.

5) Dívala ses na Sandokana?

Samozřejmě, to se mi moc líbilo. Sanitka, Nemocnice na kraji města, Sága rodu Forsytů, Muž na radnici...

6) A nosila jsi tričko Sandokan? Zнала jsi někoho, kdo by ho ve tvém okolí nosil?

Ne, taková fanyнка jsem zase nebyla a neznám ani nikoho, kdo by ho nosil.

7) Chodila jsi do kina? A na co?

Ano, do kina jsme chodili každý pátek, obvykle na české filmy.

8) Na co jste se koukali v televizi?

Dívali jsme se na Televarieté s Bohdalkou a Dvořákem a na jeden německý pořad, už si ale nevzpomínám na název.

9) Byly v televizi nějaké zahraniční filmy?

Ano, byly. Často dávaly ruské válečné, ale na to se nedalo dívat, stejně jako na současné americké, které jsou snad úplně všude.

10) Co si myslíš o Spartakiádě?

No, mně se to teda moc líbilo. Myslím si, že to mělo smysl. V Praze se toho zúčastnila moje dcera a dosud si pamatuju na její zelený úbor, a jak ji tam chytl zub (smích). Děti se tam seznamovaly a poznávaly něco nového.

11) A zavedla bys to znovu?

Určitě. Jak jsem řekla, nějaký smysl to mělo.

12) Jaký máš názor na povinnou vojenskou službu? I to bys zavedla znovu?

Já si myslím, že to určitě bylo správné, protože můj syn se tam naučil pořádku, zodpovědnosti a našel si tam spoustu nových přátel. Podle mě by to ti dnešní kluci potřebovali.

13) Chodila jsi na koncerty a zábavy?

Na zábavy jsem moc nechodila, protože jsem se vdávala v osmnácti a potom už na to nebyl čas. Ale na koncerty jsem chodila moc ráda. Pamatuju si, když do Svitav přijel Pavel Dobeš, toho jsem v té době taky hodně poslouchala.

14) Pamatuješ si na výbuch Černobylu?

No jak by ne. V tu dobu jsme se chodili koupat k rybníku a až o deset dní později jsme se dozvěděli, že ten mrak z Černobylu byl i nad východními Čechy.

15) Co říkáš na výsledky voleb, když KSČ vyhrálo s 99, 78%? Volila jsi je také?

Volení KSČ byla moje občanská povinnost. Samozřejmě, že jsem je volila. A navíc to byla jediná strana, která tady v té době byla. Teď už bych je rozhodně nevolila.

16) Podepsala jsi Antichartu?

Ne, já v té době ani nevěděla, co to obsahovalo. O politiku jsem se moc nezajímala.

17) Chodila jsi na brigády?

Ještě když jsem byla na základce, tak jsme chodili na bramborové brigády, ale nikdy jsem to nebrala jako povinnost. Vždycky jsme si užili spoustu legrace a ulili jsme se ze školy.

18) Chodila jsi do Pionýra? Jaký na něj máš názor?

Mám na něj dobré vzpomínky, měla jsem tam kamarády, se kterými se vídám dodnes. Hráli jsme tam hry, malovali...

19) A chodila jsi na prvomájové průvody?

Samozřejmě. Nikdy jsem to ale nepovažovala za donucovací prostředek, naopak jsem tam chodila dobrovolně a ráda.

20) Znáš ze svého okolí nějakého disidenta?

Ne, nikdy jsem se s nikým takovým nesetkala. V mém okolí se všichni komunismu podřídili.

21) Jak vzpomínáš na fronty v obchodech?

To bylo v té době hrozné. Když jsme něco chtěli, tak jsme si museli koupit to, co nám zrovna dali. Nebylo to jako teď, kdy si můžete vybrat přesně to, co chcete. Pamatuju si, že když jsme kupovali auto a konečně na nás došla řada, tak jsme si museli koupit bílé. Na druhou stranu to vyšlo mnohem levněji než dnes. Našetřili jsme si na něj během 4 let, zatímco teď se všechno musí kupovat na splátky.

22) A co podpultové zboží?

Po pravdě řečeno, mě se to nijak nedotklo, protože jsem sama pracovala v obchodě a dřív jsem měla hodně známých, díky tomu, že jsem pracovala jako kadeřnice. Takže třeba na Vánoce jsme vždycky měli dost ovoce a zeleniny a všeho, co v té době nebylo k dostání. To byl např. toaletní papír a jiné hygienické potřeby.

23) Byla jsi v té době někde v zahraničí?

Ano, byla jsem několikrát v Jugoslávii. Až po letech jsem se dozvěděla, jaké problémy měli některé rodiny, když chtěli jet na dovolenou. Tohle jsem já nikdy nezažila.

24) Vidíš na té době ještě nějaká negativa?

Určitě. Největší problémy měli věřící lidé. Například můj bratranec se díky tomu, že chodil na základní škole asi 5 let do náboženství, nedostal na školu v Olomouci a musel opakovat devátou třídu, aby se vůbec dostal na střední školu. Taky si pamatuju, že hodně věřících muselo jezdit do kostelů v okolních vesnicích, aby se to nedozvěděli komunisti. Dále se nesmělo soukromě podnikat, ale s tím jsme byli v té době smířeni.

25) Vybavíš si naopak nějaká pozitiva oproti dnešní době?

Tak třeba nemuseli se platit školní pomůcky, všichni měli práci a neplatily se zdravotní poplatky. V dnešní době si pobyt v nemocnici nemůže dovolit pomalu žádný důchodce.

26) Četla jsi v té době knihy?

Četla jsem moc ráda. Chodila jsem do knihovny, ale často jsem si knížky i kupovala. V té době byli populární především Rémarque nebo Hrabal.

27) Jak se v té době pohlíželo na lidi, co nosili brýle?

V té době to bylo úplně jinak než dnes. Když někdo nosil brýle, lidé se mu posmívali, zatímco teď se to bere spíš jako módní doplněk.

28) Kolik v té době stály potraviny, oblečení...?

Všechno bylo mnohem levnější, zároveň jsme ale měli i nižší platy.

29) Sbírala jsi céčka?

To v té době sbíral snad každý. Moje děti toho měli plné pytle, neustále je vyměňovali s kamarády.

30) Jak bys celkově hodnotila tu dobu?

Mám na ni hezké vzpomínky. Nikdo si nic nezáviděl a všichni měli práci.

31) Jak jsi potom reagovala na revoluci v 89. roce?

Nijak jsem se toho nezúčastnila. Ani jsem nezvonila klíčem. O politiku jsem se nikdy moc nezajímala.